

ter, eller afholdelse af møde er åbenbart ubegrundet, bør anmodningen afvises. Bobestyrerens nægtelse af at afholde et bomøde kan påklages til skifteretten.

Indkaldelse skal ske, hvis skifteretten bestemmer det, eller hvis der ikke mellem arvingerne kan opnås enighed om, hvorledes man skal afgøre et væsentligt spørgsmål.

Efter *stk. 2, 1. pkt.*, kan indkaldelse til bomøde ske formløst ved meddelelse til de pågældende. Bobestyreren kan endvidere vælge tillige at bekendtgøre indkaldelsen i Statstidende. Forholder arvingerne i et bo sig passive over for en henvendelse fra bobestyreren, kan de indkaldes formelt efter bestemmelsen i *stk. 2*, hvorefter de fornødne beslutninger i væsentlige anliggender kan træffes. Udebliver alle arvinger uden lovligt oplyst forfald, må bobestyreren alene træffe de nødvendige beslutninger.

Bestemmelsen i *2. pkt.* om at tid, sted, varsel og dagsorden fastsættes af bobestyreren, og at denne leder forhandlingerne under mødet, svarer til forskrifterne i konkurslovens § 119, *stk. 2 og 3*. Bomøder forudsættes normalt afholdt på bobestyrerens kontor, men kan også afholdes andre steder, f.eks. på afdødes bopæl.

Til § 56

Efter de nugældende regler i skiftelovens §§ 38-40, der ikke længere efterleves i skifteretspraksis, og efter reglerne i konkurslovens §§ 129-133, skal fordringsprøvelsen foregå i skiftesamlinger, hvortil der skal ske indkaldelse i Statstidende.

Ved forslaget foreslås en forenkling, idet det i de fleste dødsboer ikke vil være nødvendigt at afholde formelige skiftesamlinger/bomøder til fordringsprøvelse. Endvidere sigter forslaget mod at inddrage bobestyreren i en forligsmæglende rolle, der kan være egnet til at begrænse antallet af retssager om fordringer og andre krav til et minimum.

Når anmeldelsesfristen er udløbet, skal bobestyreren efter bestemmelsens *stk. 1* gennemgå de anmeldte fordringer og krav, herunder massekrav og øvrige krav, der efter forslaget § 83, *stk. 2*, kan gøres gældende i boet, og udfærdige en fortegnelse over disse fordringer og krav. Disse oplysninger vil samtidig udgøre en del af åbningsstatus.

Bobestyreren skal derefter gennemgå fordringerne og kravene og i fornødent omfang kræve tilvejebragt dokumentation samt udarbejde sin foreløbige indstilling om, hvorvidt de enkelte fordringer og krav bør anerkendes.

Fortegnelsen og den foreløbige indstilling skal dernæst forelægges for arvingerne. Der er ikke her ved foreskrevet nogen formkrav, men forelæggelsen

forudsættes at ske på en forsvarlig måde. Forelæggelsen vil kunne ske samtidigt med tilsendelsen af boets åbningsstatus og bobestyrerens tilkendegivelse om boets solvens efter forslaget § 52. Bobestyreren kan i forbindelse med forelæggelsen fastsætte en frist, inden for hvilken arvingerne skal tage stilling til, om de kan anerkende fordringerne og kravene. Fremkommer der ikke inden en sådan frists udløb indsigelse mod en fordring eller et krav, og har bobestyreren i sin foreløbige indstilling indstillet fordringen eller kravet til fuldstændig godkendelse, er fordringen eller kravet derefter endeligt godkendt i boet.

Har bobestyreren i sin foreløbige indstilling ikke anbefalet en fordring eller et krav til fuldstændig godkendelse, eller har en arving fremsat indsigelse mod en fordring eller et krav, skal bobestyreren efter bestemmelsens *stk. 2* undersøge, om en forligsmæssig ordning kan tilvejebringes og så vidt muligt søge at forlige sagen. Et forlig efter bestemmelsen forudsætter, at ingen af arvingerne har tilkendegivet, at de ikke kan tiltræde forliget. Bobestyrerens forligsforslag kan forelægges for arvingerne efter reglerne i *stk. 1*.

Kan forlig ikke opnås, skal bobestyreren efter bestemmelsens *stk. 3* udarbejde sin endelige indstilling om, hvorvidt og i hvilket omfang fordringen eller kravet bør anerkendes.

Den endelige indstilling forelægges efter bestemmelsens *stk. 4* for arvingerne og ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde for de fordringshavere, hvis fordring eller krav ikke fuldt ud er imødekommet ved indstillingen, med oplysning om, at enhver, som ikke kan godkende indstillingen inden 4 uger efter modtagelsen af meddelelsen, må anlægge sag ved skifteretten. Forelæggelsen for fordringshavere og efter omstændighederne også for arvingerne skal af bevismæssige grunde ske ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde, f.eks. mundtligt på et korrekt tilvarslet bomøde.

Henhører sagen under en særlig domstol, skal sagen dog anlægges ved denne. Tvist om en skatteansættelse kan efter skatteytelsesloven først indbringes for landsretten som 1. instans, når lovens administrative klagesystem er udnyttet. Samme princip er indført i den nye momslov fra 1994 (lov nr. 375 af 18. maj 1994 om merværdiafgift, § 80). Skattekrav m.v. skal – som hidtil – behandles efter disse regler.

Anlægges retssag ikke rettidigt, er bobestyrerens endelige indstilling efter bestemmelsens *stk. 5* godkendt såvel i forhold til arvingerne som i forhold til fordringshaveren.

En fordringshaver, som ikke ønsker at acceptere bobestyrerens endelige indstilling, må udtage stæv-